

Sygn. akt II KK 389/21

## POSTANOWIENIE

Dnia 22 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **Ł.P.J.**

skazanego za czyn z art. 156 § 1 pkt 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 września 2021 r.,

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł:**

**wstrzymać wykonanie wobec Ł.P.J. wyroku Sądu  
Apelacyjnego w [...] z dnia 1 marca 2021 r., sygn. akt II AKa [...],  
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w z dnia 10  
lipca 2020 r., sygn. akt III K [...].**

### UZASADNIENIE

W kasacji wywiedzionej w sprawie Ł.P.J. obrońca tego skazanego, powołując się na przepis art. 532 § 1 k.p.k., wniosła o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 1 marca 2021 r., sygn. akt II AKa [...]. Argumentowała, że przystąpienie do wykonania orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji spowoduje dla skazanego, któremu niesłusznie przypisano przestępstwo z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. i wymierzono bezwzględną karę pozbawienia wolności, zbyt poważne i nieodwracalne następstwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

W orzecznictwie najwyższej instancji sądowej niejednokrotnie wyrażano pogląd, że wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją powinno nastąpić w przypadku, gdy wstępny ogląd sprawy prowadzi do wniosku, że uwzględnienie skargi jest w znacznym stopniu prawdopodobne, a wykonywanie prawomocnego orzeczenia może prowadzić do pokrzywdzenia skazanego, powodując dla niego poważną i nieodwracalną dolegliwość (zob. np. postanowienia: z dnia 31 lipca 2019 r., IV KK [...]; z dnia 19 października 2020 r., III KK [...]; z dnia 16 lutego 2021 r., III KK [...]).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy trzeba stwierdzić, że - niezależnie od poglądu prokuratora o oczywistej bezzasadności kasacji - prawdopodobieństwo uwzględnienia tej skargi wydaje się wysokie. Wynika to z faktu, że istotne kwestie, rzutujące na odpowiedzialność Ł. J. za spowodowanie u pokrzywdzonego obrażeń uznanych za chorobę realnie zagrażającą życiu, rzeczowo podniesione przez obrońców w apelacji, pozostały poza polem widzenia Sądu Apelacyjnego, chociaż konieczne było staranne ich rozważenie, w aspekcie umyślności względnie nieumyślności po stronie skazanego. W takim razie, nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia, trzeba uznać, że podniesiony w kasacji zarzut rażącego, mogącego mieć istotny wpływ na treść wyroku, naruszenia przez Sąd odwoławczy art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. wydaje się nie być pozbawiony racji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.